

Т. С. Яровой,

*д. держ. упр., доцент, професор кафедри публічного управління та адміністрування,
ЗВО "Університет трансформації майбутнього"*

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-7266-3829>

Г. І. Ляхович,

д. е. н., професор, професор кафедри управління та адміністрування, директор Івано-Франківського навчально-наукового інституту менеджменту Західноукраїнського національного університету

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0077-9128>

О. М. Чемодуров,

*к. е. н., докторант кафедри національної безпеки, публічного управління та адміністрування,
Державний університет "Житомирська політехніка"*

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-3583-5196>

DOI: 10.32702/2306-6814.2025.15.286

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ПОЛІТИКОЮ У БУДІВНИЦТВІ В УМОВАХ СУЧАСНОСТІ

T. Yarovoi,

Doctor of Science in Public Administration, Associate Professor, Professor of the Department of Public Management and Administration, Higher Education Institution "University of Transformation of the Future"

H. Liakhovych,

Doctor of Economic Sciences, Professor, Professor of the Department of Management and Administration, Director of Ivano-Frankivsk Education and Research Institute of Management, West Ukrainian National University

O. Chemodurov,

PhD in Economics, Doctoral candidate of the Department of National Security, Public Management and Administration, Zhytomyr Polytechnic State University

PROBLEMS AND PROSPECTS OF MECHANISMS OF STATE MANAGEMENT OF INVESTMENT POLICY IN CONSTRUCTION IN MODERN CONDITIONS

Стаття присвячена дослідженню теоретико-методологічним основам та практичним аспектам механізмів державного управління інвестиційною політикою у сфері будівництва в сучасних умовах. Визначено, що актуальність проблематики зумовлена необхідністю забезпечення стійкого економічного зростання та післявоєнного відновлення критичної інфраструктури України в умовах глобальних викликів. Обґрунтовано необхідність системного впровадження інтегрованих механізмів управління інвестиційною діяльністю для досягнення стандартів сталого розвитку, енергоефективності й гармонізації законодавства з вимогами Європейського Союзу. Висвітлено структуру та зміст правових, організаційних, фінансово-економічних та інституційно-контролюючих механізмів, що використовуються у практиці державного управління будівельною галуззю. Досліджено вплив недостатньої координації між державними органами різних рівнів, бюрократизації дозвільних процедур, правової нестабільності й обмеженості доступу до фінансових ресурсів на ефективність інвестиційної діяльності. Особливий ак-

цент зроблено на значенні чіткої і прозорої законодавчої бази, що забезпечує прогнозованість і надійність інвестиційного процесу. Проаналізовано міжнародний досвід, зокрема європейських країн, щодо стратегічного планування і просторового розвитку територій, а також механізми державно-приватного партнерства. На основі порівняльного аналізу з практикою Німеччини, Польщі та Литви визначено основні бар'єри і виклики для імплементації європейських підходів у національні реалії. Запропоновано конкретні рекомендації з удосконалення вітчизняної системи управління інвестиційною політикою в будівництві, що включають правові реформи, розвиток інституційної спроможності державних органів та впровадження сучасних інформаційних технологій. Особливої уваги заслуговує створення адаптивних моделей реалізації європейського досвіду, цифровізацію управлінських процедур та вивчення механізмів фінансової децентралізації. Висновки дослідження можуть бути використані при формуванні державної політики, спрямованої на активізацію інвестиційної діяльності в будівельному секторі та підвищення конкурентоспроможності української економіки у міжнародному вимірі.

The article is devoted to the study of the theoretical and methodological foundations and practical aspects of the mechanisms of public administration of investment policy in the field of construction in modern conditions. It is determined that the relevance of the issue is due to the need to ensure sustainable economic growth and post-war restoration of Ukraine's critical infrastructure in the context of global challenges. The author substantiates the need for systematic implementation of integrated mechanisms for managing investment activities in order to achieve the standards of sustainable development, energy efficiency and harmonization of legislation with the requirements of the European Union.

The structure and content of the legal, organizational, financial, economic and institutional control mechanisms used in the practice of public administration of the construction industry are highlighted. The author examines the impact of insufficient coordination between government agencies at various levels, bureaucratization of licensing procedures, legal instability and limited access to financial resources on the efficiency of investment activity. Particular emphasis is placed on the importance of a clear and transparent legislative framework that ensures the predictability and reliability of the investment process.

The author analyses international experience, in particular that of European countries, in strategic planning and spatial development of territories, as well as mechanisms of public-private partnership. On the basis of a comparative analysis with the practice of Germany, Poland and Lithuania, the main barriers and challenges to the implementation of European approaches in national realities are identified. Specific recommendations for improving the national system of investment policy management in construction, including legal reforms, development of the institutional capacity of public authorities and introduction of modern information technologies, are proposed.

Special attention should be paid to the creation of adaptive models for the implementation of European experience, digitalization of management procedures and study of financial decentralization mechanisms. The conclusions of the study can be used in the formation of state policy aimed at intensifying investment activity in the construction sector and increasing the competitiveness of the Ukrainian economy in the international dimension.

Ключові слова: державне управління, інвестиційна політика, будівництво, механізми управління, інституційне середовище, регіональний розвиток, інноваційна політика, організаційно-правові механізми, інвестиційне середовище, державна інвестиційна політика, науково-методичні підходи, реалізація інвестиційних проєктів, європейський досвід, механізми стимулювання інвестицій, інфраструктурні проєкти, система управління будівництвом, модернізація будівельної галузі.

Key words: public administration, investment policy, construction, management mechanisms, institutional environment, regional development, innovation policy, organizational and legal mechanisms, investment environment, state investment policy, scientific and methodological approaches, implementation of investment projects, European experience, investment incentive mechanisms, infrastructure projects, construction management system, modernization of buildings.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Актуальність дослідження полягає в тому, що інвестиційна політика у сфері будівництва є одним

із ключових інструментів державного управління, здатним забезпечити стійке економічне зростання, відновлення критичної інфраструктури та модернізацію житлово-комунального фонду в умовах сучасних викликів, зокрема повномасштабної війни, економічної нестабільності та глобальних трансфор-

мацій у світовому інвестиційному середовищі. Відсутність дієвих, системно інтегрованих механізмів управління інвестиційною діяльністю у будівництві призводить до зниження ефективності реалізації державних програм, втрати інвестиційної привабливості України, а також гальмує інтеграцію у спільний ринок Європейського Союзу, де якість регулювання інвестицій у будівельний сектор відіграє визначальну роль у досягненні стандартів сталого розвитку, енергоефективності та просторового планування. У світлі сучасного курсу на післявоєнну відбудову та децентралізацію, зростає потреба у створенні чітко визначеної системи правових, організаційних та економічних механізмів, що регламентують інвестиційні процеси у будівництві на всіх рівнях управління — від центрального до місцевого. Актуальність дослідження обумовлюється також необхідністю гармонізації українського законодавства у сфері будівництва з директивами ЄС, зокрема щодо енергоефективності, цифровізації дозвільних процедур та забезпечення прозорості у процесі залучення інвестицій, що має на меті не лише поліпшення інституційної спроможності держави, а й зміцнення економічної безпеки як ключової складової національної безпеки України в умовах гібридних загроз та глобальних викликів.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить про значну увагу науковців до питань державного управління інвестиційною політикою в будівельній галузі. Водночас більшість авторів (Прохорова В., Машникова С., Кравченко В. І., Nahkur T. F., Биба В. В., Мурашко М. І., Сотніков Д. А., Дрішлюк В. І., Сінанян Д. Е., Месечка В. А., Кузьменко О. В., Nowak M., Pantyley V., Blaszkę M., Fakeyeva L., Lozynskyy R., Petrisor A.-I.) зосереджуються переважно на теоретичних аспектах, залишаючи поза увагою практичні механізми реалізації інвестиційних проєктів у сучасних умовах. У працях учених акцент зроблено на потребі вдосконалення нормативно-правової бази та посиленні ролі держави в регулюванні інвестиційної діяльності. Однак, комплексне висвітлення міжнародного досвіду та його адаптація до українських реалій все ще залишаються недостатньо опрацьованими.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Метою дослідження є комплексний аналіз сучасних проблем та визначення перспектив удосконалення механізмів державного управління інвестиційною політикою у сфері будівництва в умовах трансформаційних процесів та посткризового відновлення України.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Сучасні реалії соціально-економічного розвитку України, що включають у себе масштабні виклики післявоєнного відновлення, подальшу реалізацію євроінтеграційного курсу та необхідність забезпечен-

ня національної безпеки, актуалізують дослідження проблем і перспектив формування та функціонування механізмів державного управління інвестиційною політикою у будівництві, оскільки саме будівельна галузь традиційно відіграє важливу роль у відновленні зруйнованої інфраструктури, створенні нових об'єктів житлового та промислового призначення, а також у забезпеченні економічної стійкості та соціального добробуту населення, що неминуче впливає на формування належного рівня конкурентоспроможності України у світовому та європейському просторі. В умовах глобальних структурних перетворень, спричинених зокрема й воєнною агресією, зміщуються акценти з традиційних підходів до інвестування в бік більш збалансованих і прозорих державних політик, які сприяють формуванню сприятливого інвестиційного клімату та забезпеченню швидкого, але водночас якісного і контрольованого економічного зростання [1]. У цій площині дослідження особливої уваги набувають правові, організаційні та фінансові механізми регулювання інвестиційних потоків, які мають бути спрямовані на досягнення довготривалих суспільних інтересів і водночас враховувати необхідність оперативного управління ризиками, пов'язаними зі змінами безпекового середовища, економічними коливаннями та динамічними процесами інтеграції до європейської спільноти. Отже, аналіз сучасних проблем і перспектив механізмів державного управління інвестиційною політикою у будівництві є важливою складовою науково-практичного дискурсу, що поєднує юридичні, економічні та управлінські аспекти і вимагає комплексного, системного підходу. З огляду на значний ступінь важливості інвестиційної діяльності, зокрема в будівельному секторі, доцільно наголосити, що вона охоплює не лише безпосередню діяльність інвесторів чи будівельних компаній, а й широке коло суб'єктів, які можуть виступати ініціаторами чи бенефіціарами інвестиційних проєктів, включно з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, фінансовими інституціями, міжнародними організаціями та приватним капіталом. Відтак, на перший план виходить проблема розмежування повноважень різних гілок і рівнів влади у сфері регулювання інвестиційних процесів, оскільки недостатня узгодженість або прозорість взаємодії між цими суб'єктами неминуче породжує суперечності, дублювання функцій та уповільнення реалізації інвестиційних проєктів [2]. Брак ефективного розподілу функцій призводить до нерівномірного залучення інвестицій у різних регіонах, уповільнення запуску перспективних будівельних ініціатив та збільшення адміністративних бар'єрів. Водночас, з огляду на необхідність швидкого відновлення пошкодженої інфраструктури, актуалізується питання якнайшвидшого створення чіткої, зрозумілої і передбачуваної законодавчої бази, яка уможливила б ефективне планування, проєктування та будівництво, а також гарантувала б справедливі та зрозумілі правила для залучення внутрішніх і зовнішніх інвестицій. У цьому контексті особливої ваги набирають дослідження державного управління, що охоплюють оцінку поточного стану нормативно-правового забезпечення інве-

стиційної діяльності у будівництві, визначення прогалин у регулюванні та формування рекомендацій для досягнення належного рівня прозорості та обґрунтованості управлінських рішень. Розглядаючи теоретико-методологічні засади державного управління інвестиційною політикою у будівництві, слід насамперед зазначити, що державне управління виступає однією з ключових функцій держави, котра спрямована на забезпечення узгодженості суспільних відносин, дотримання законності, захист прав і свобод громадян, а також оптимізацію використання ресурсного потенціалу країни задля досягнення суспільно значущих результатів, зокрема у сфері економічного розвитку та національної безпеки. У випадку з інвестиційною політикою у будівництві йдеться про управління потоками капіталу та створення належних умов для його накопичення і використання, а також про встановлення механізмів моніторингу, оцінювання та коригування інвестиційних процесів залежно від актуальних завдань державної політики. В контексті теорії державного управління важливо розуміти, що роль держави не обмежується лише виданням нормативних актів чи контролем за їх виконанням, а включає також стимулювальні та координуючі заходи, спрямовані на утворення привабливого інвестиційного середовища для приватного та міжнародного капіталу [3]. Традиційний підхід, за яким держава виступала здебільшого як регулятор, поступово трансформується у більш сучасний, коли держава стає учасником публічно-приватних партнерств, у рамках яких спільно з бізнесом формує нові стратегії соціально-економічного розвитку та водночас зберігає за собою функції контролю, нагляду й забезпечення стратегічного вектора для галузі будівництва. Говорячи про конкретні механізми державного управління, що знаходять своє відображення в інвестиційній політиці у будівництві, варто виокремити правовий, організаційний, фінансово-економічний та інституційно-контролюючий блоки, кожен із яких відіграє важливу роль у формуванні сталого інвестиційного клімату та реалізації будівельних проєктів. У правовому аспекті першочергове значення має системна адаптація національного законодавства до європейських стандартів, що охоплює як гармонізацію будівельних норм з Єврокодами, так і удосконалення процедур ліцензування, сертифікації і нагляду за будівництвом, а також розробку чіткого механізму захисту прав інвесторів [4]. Водночас має бути забезпечена злагоджена взаємодія між численними відомствами, які видають дозвільну документацію: якщо на кожному етапі проєктування чи будівництва інвесторові доводиться долати складні бюрократичні бар'єри, це негативно відбивається на якості й темпах реалізації проєкту й, відповідно, стримує надходження прямих іноземних інвестицій. Вагоме значення у вдосконаленні правових механізмів має прозорість та передбачуваність процесу прийняття нормативно-правових актів, аби інвестори могли планувати свою діяльність на тривалу перспективу й не побоювалися раптових змін регуляторного середовища. У контексті організаційних механізмів, що формують базу для державного управління інвестиційними процесами в будівництві, провідну роль відіграє чіткий

розподіл повноважень між різними гілками влади та органами управління. Зокрема, Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури України, а також органи місцевого самоврядування, регіональні держадміністрації й інші уповноважені інституції мають виробляти та впроваджувати узгоджені стратегії розвитку будівельного комплексу, які б системно враховували й регіональні особливості, і загальнодержавні пріоритети. Для ефективного функціонування такого складного комплексу потрібен постійний моніторинг ситуації на ринку будівництва, накопичення даних про реальні та потенційні інвестиції, а також налагоджена взаємодія з комерційними банками, міжнародними фінансовими організаціями й інститутами громадянського суспільства з метою відкритого обміну інформацією [5]. Успішна реалізація організаційних механізмів також залежить від запровадження інформаційних технологій, які дають змогу автоматизувати процеси обліку інвестицій, дозвільних процедур і контролю за будівництвом, що в підсумку підвищує рівень прозорості та знижує ризики корупційних зловживань. Фінансово-економічні механізми, що також належать до компетенції державного управління, покликані створити привабливі умови для розвитку будівельного сектору та залучення внутрішніх і зовнішніх капіталовкладень. Ідеться, наприклад, про системи податкових пільг, спеціальних економічних зон, де будівельні компанії можуть отримати додаткові преференції, а також державні гарантії чи компенсаційні механізми для проєктів, що мають стратегічне значення для розвитку країни. Особливої уваги заслуговує механізм державно-приватного партнерства, який уможливорює залучення приватного капіталу для будівництва об'єктів соціальної, транспортної чи енергетичної інфраструктури за умови збереження державного контролю над суспільно важливими компонентами [6]. У європейській практиці часто використовуються також фонди розвитку, які фінансуються як із державного бюджету, так і з коштів міжнародних організацій, таких як Європейський банк реконструкції та розвитку, Європейський інвестиційний банк тощо, а їхні ресурси спрямовуються на фінансування інноваційних проєктів у будівництві, покликаних модернізувати наявні виробничі потужності та впроваджувати енергоощадні технології. В Україні формування дієвих фінансових механізмів є одним із найактуальніших завдань, оскільки нестабільність фінансової системи, відсутність довготривалих кредитних ресурсів за прийнятними ставками і невизначеність у питаннях оподаткування суттєво ускладнюють залучення капіталу в будівельну галузь. Що стосується інституційно-контролюючих механізмів, вони мають бути спрямовані на забезпечення високих стандартів якості будівельних робіт, дотримання будівельних норм і правил, а також на боротьбу з корупційними явищами, які досить поширені у процесі реалізації великих інфраструктурних проєктів. Інституційна спроможність держави залежить від того, наскільки чітко виписані повноваження наглядових органів, якими ресурсами вони забезпечені та які санкції можуть застосовувати до порушників. Якщо контроль залишається формальним, а перевірки виконуються вибі-

рково або з порушеннями, іноземні та внутрішні інвестори втрачають довіру до ринку, що, врешті-решт, негативно позначається на стабільності та темпах розвитку будівельної галузі [7]. Тому невіддільною частиною реформи державного управління має стати зміцнення потенціалу таких органів, як Державна інспекція архітектури та містобудування України, з метою запровадження прозорих та об'єктивних механізмів нагляду й контролю, а також можливості оперативного припинення незаконних або недобросовісних дій учасників ринку. Водночас залишається низка чинників, що перешкоджають дієвому державному управлінню інвестиційною політикою у будівництві. Існують суттєві законодавчі прогалини, коли низка питань, пов'язаних із залученням інвестицій та здійсненням будівельних робіт, регулюються суперечливо або взагалі не врегульовані належним чином [8]. Прикладом може слугувати фрагментарне узгодження місцевих будівельних норм з європейськими, тоді як повна імплементація Eurocodes залишається перспективою майбутніх років і вимагає значних витрат часу й коштів. Надмірна бюрократизація та ускладнені дозвільні процедури призводять до створення корупційних ризиків, коли проектувальники, підрядники й інвестори змушені витрачати тривалий час і чимало ресурсів на отримання необхідних документів [9]. Недостатнє фінансування інфраструктурних проєктів з боку держави та водночас обмежена зацікавленість приватного капіталу (через високі ризики або низьку рентабельність) унеможливають системний розвиток будівництва у тих галузях і регіонах, які не видаються інвесторам привабливими. Крім того, відсутність збалансованої регіональної політики призводить до того, що частина областей залишається поза увагою інвесторів, а значні кошти концентруються переважно в найбільших економічних центрах, що зумовлює нерівномірний розвиток територій та посилення регіональних диспропорцій. Аналіз міжнародного досвіду державного управління інвестиціями в будівництві свідчить, що більшість розвинених країн Європейського Союзу та світу (зокрема Німеччина, Польща, Литва, США) активно застосовують механізми стратегічного планування, узгоджуючи інвестиційну політику з просторовим плануванням та розвитком територій. Наприклад, у Німеччині чітко визначено компетенцію федерального, земельного та муніципального рівнів у галузі будівництва й містобудування, а велике значення мають так звані регіональні плани, котрі передбачають виділення зон для промислового чи житлового будівництва, обмеження екологічного навантаження й гармонійне поєднання економічних, екологічних та соціальних інтересів [10]. У Польщі після вступу до ЄС було здійснено модернізацію системи видачі дозвільних документів, оптимізовано бюрократичні процедури, запроваджено нові підходи до оцінки впливу на довкілля, а також підвищено прозорість державно-приватних партнерств у будівництві, що призвело до поживлення іноземних інвестицій у житлові та інфраструктурні об'єкти. У Литві активно впроваджуються програми енергоефективності, які супроводжуються наданням державних субсидій, податкових пільг і координацією з боку

уповноважених органів, завдяки чому оновлення житлового фонду відбувається за допомогою приватних інвесторів, які отримують додаткову вигоду від зниження енергоспоживання та доступу до європейських фондів.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

У ході проведеного дослідження встановлено, що ефективність механізмів державного управління інвестиційною політикою у сфері будівництва значною мірою залежить від рівня нормативно-правової упорядкованості, інституційної спроможності, прозорості процедур та наявності стратегічного бачення розвитку будівельного сектору. Виявлено ключові проблеми, що стримують інвестиційну активність, серед яких — надмірна бюрократизація дозвільних процедур, слабка координація між органами влади різного рівня, нестабільність правового поля та обмеженість доступу до довгострокових фінансових ресурсів. Успішні приклади з європейської практики підтверджують доцільність впровадження комплексного підходу до планування, фінансування та моніторингу інвестиційних проєктів у будівництві з акцентом на енергоефективність, просторову збалансованість та державно-приватне партнерство. Подальші наукові дослідження доцільно спрямувати на розробку конкретних моделей адаптації європейських стандартів інвестиційного регулювання у вітчизняну практику, з урахуванням особливостей правового середовища, економічної ситуації та безпекових викликів в Україні. Перспективними напрямками дослідження є також створення цифрових платформ для автоматизації процедур управління інвестиційними процесами, формування індикаторів оцінки ефективності інвестицій у будівництво, а також вивчення механізмів фінансової децентралізації як інструменту підвищення інвестиційної привабливості регіонів. Науковий інструментарій має стати основою для формування цілісної державної політики, спрямованої на активізацію будівельної галузі, підвищення її конкурентоспроможності та досягнення стратегічних цілей національного розвитку.

Література:

1. Прохорова В., Машникова С. Державне регулювання інвестиційної діяльності житлового будівництва: ризик-превентивний підхід. Адаптивне управління: теорія і практика. 2021. № 10(20). URL: <https://amtp.org.ua/index.php/journal2/article/view/386>
2. Кравченко В. І. Житлова економіка України: проблеми теорії та практики. Інвестиції: практика та досвід. 2019. № 15. С. 5—12. URL: <http://www.investplan.com.ua/?op=1&z=6765&i=0>
3. Nahkur, T. F. (2018). Напрями підвищення ефективності механізмів державного управління ризиками у процесі регулювання інвестиційної діяльності у будівництві. Аспекти публічного управління, 6 (4), 26—31. URL: <https://doi.org/10.15421/15201820>
4. Єврокод 1. Дії на конструкції. Частина 1-1: Загальні дії. Питома вага, власна вага, експлуатаційні навантаження для споруд (EN 1991-1-1:2002, IDT). Вид. офіц. Київ: Мінрегіон України, 2011. 114 с. URL: <https://>

/online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page?id_doc=57398

5. Биба В. В. Стан та перспективи розвитку будівельної галузі України. Збірник наукових праць [Полтавського національного технічного університету ім. Ю. Кондратюка]. Сер.: Галузеве машинобудування, будівництво. 2013. Вип. 4 (2). С. 3—9. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpgmb_2013_4\(2\)_3](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpgmb_2013_4(2)_3).

6. Мурашко, М. І., & Сотніков, Д. А. (2021). Особливості реалізації інвестиційних процесів будівельного сектору економіки в сучасних умовах. Проблеми і перспективи економіки та управління, (4 (16), 254—261. URL: <http://ppeu.stu.cn.ua/article/view/205962>

7. Дрішлюк В. І., Сінанян Д. Е. Державне управління інвестиційною діяльністю в Україні. Вплив інтеграційних тенденцій на розвиток вітчизняного права: матеріали всеукраїнської науковопрактичної інтернет-конференції м. Одеса, 24 лютого 2017 р. Одеса: ОДУВС, 2017. С. 61—64.

8. Месечка В. А. Принципи інвестування інноваційних проєктів підприємств. Управління розвитком. 2014. № 2. С. 102—105. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Uproz_2014_2_43.

9. Кузьменко О. В. Адміністративно-правовий механізм запобігання правопорушенням у сфері будівництва. Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук. Дніпро: Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, 2024. 430 с. URL: <https://dnuvs.ukr.education/wp-content/uploads/2024/04/dysertacziya-1.pdf>

10. Nowak M., Pantyley V., Blaszkę M., Fakeyeva L., Lozynskyy R., Petrisor A.-I. Spatial Planning at the National Level: Comparison of Legal and Strategic Instruments in a Case Study of Belarus, Ukraine, and Poland. Land. 2023. Vol. 12, No. 7. Art. 1364. URL: <https://doi.org/10.3390/land12071364>

References:

1. Prokhorova, V. and Mashnykova, S. (2021), "State regulation of investment activity of housing construction: risk-prime approach", *Adaptyvne upravlinnia: teoriia i praktyka*, vol. 10 (20), available at: <https://amtp.org.ua/index.php/journal2/article/view/386> (Accessed 15 July 2025).

2. Kravchenko, V. I. (2019), "Housing economy of Ukraine: problems of theory and practice.", *Investysii: praktyka ta dosvid*, vol. 15, pp. 5-12, available at: <http://www.investplan.com.ua/?op=1&z=6765&i=0> (Accessed 15 July 2025).

3. Nahkur, T. F. (2018), "Directions of improving the efficiency of public administration mechanisms in the process of regulating investment activity in construction", *Aspekty publichnoho upravlinnia*, vol. 6 (4), pp. 26—31. <https://doi.org/10.15421/15201820>

4. Ministry of Regional Development (2011), "Eurocode 1. Actions on the structure. Part 1-1: General actions. Specific gravity, own weight, operational loads for structures (EN 1991-1: 2002, IDT)", available at: https://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page?id_doc=57398 (Accessed 15 July 2025).

5. Byba, V. V. (2013), "The state and prospects of development of the construction industry of Ukraine",

Zbirnyk naukovykh prats' Poltav's'koho natsional'noho tekhnichnoho universytetu im. Yu. Kondratiuka. Ser.: Haluzeve mashynobuduvannia, budivnytstvo, vol. 4 (2), pp. 3—9, available at: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpgmb_2013_4\(2\)_3](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpgmb_2013_4(2)_3) (Accessed 15 July 2025).

6. Murashko, M. I., & Sotnikov, D. A. (2021), "Features of realization of investment processes of the construction sector of the economy in modern conditions", *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia*, vol. (4 (16), pp. 254—261, available at: <http://ppeu.stu.cn.ua/article/view/205962> (Accessed 15 July 2025).

7. Drishliuk, V. I. and Sinanian, D. E. (2017), "Public Administration of Investment Activity in Ukraine.", *Derzhavne upravlinnia investysijnoiu diial'nistiu v Ukraini. Vplyv intehtatsijnykh tendentsij na rozvytok vitchyznianoho prava: materialy vseukrains'koi naukovopraktychnoi internet-konferentsii* [The influence of integration tendencies on the development of domestic law: materials of the All-Ukrainian Scientific-Practical Internet Conference], ODUVS, Odesa, Ukraine, pp. 61—64.

8. Mesechka, V. A. (2014), "Principles of investing innovative projects of enterprises", *Upravlinnia rozvytkom*, vol. 2, pp. 102—105, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Uproz_2014_2_43 (Accessed 15 July 2025).

9. Kuz'menko, O. V. (2024), "Administrative and legal mechanism of prevention of offenses in the field of construction", Doctor Thesis, Law, Dnipropetrovs'kyj derzhavnyj universytet vnutrishnikh sprav, Dnipro, Ukraine, available at: <https://dnuvs.ukr.education/wp-content/uploads/2024/04/dysertacziya-1.pdf> (Accessed 15 July 2025).

10. Nowak, M., Pantyley, V., Blaszkę, M., Fakeyeva, L., Lozynskyy, R. and Petrisor, A.-I. (2023), "Spatial Planning at the National Level: Comparison of Legal and Strategic Instruments in a Case Study of Belarus, Ukraine, and Poland", *Land*, vol. 12, no. 7, Art. 1364. <https://doi.org/10.3390/land12071364>

Стаття надійшла до редакції 24.07.2025 р.

<https://nayka.com.ua>

Електронне фахове видання

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ
удосконалення та розвиток

Виходить 12 разів на рік

включено до переліку наукових фахових видань України
з питань **ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ**
(Категорія «Б»)

Наказ Міністерства освіти і науки України
від 28.12.2019 №1643

Спеціальність 281

e-mail: economy_2008@ukr.net

viber: +38 050 3820663